

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 24 (119) DECEMBRIE 1963 — Anul VI (XVI)

TRĂIASCĂ A XVI-A ANIVERSAR

În pragul noului an, la 30 Decembrie, poporul muncitor din patria noastră sărbătorește cel de al 16-lea an al Republicii Populare Romîne, întîmpinînd 1964 cu mărețe realizări în muncă și strălucite succese în toate domeniile de activitate.

Nu a trecut prea mult timp de cînd în Romînia burghezo-moșierească noul an nu aducea nici o schimbare în viața grea și tristă a poporului.

A venit însă o zi — 30 Decembrie 1947 — cînd poporul muncitor, condus de Partid, a înălțat deasupra țării steagul republican. Faldurile lui, fluturînd pentru prima dată în Romînia, anunțau poporului o eră nouă, fericită. De atunci au trecut 16 ani, ani de muncă rodnică, de vise și nădejdi împlinite, 16 ani de fericire, 16 ani de mari succese. Într-un timp relativ scurt, Romînia s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară în care socialismul a învins definitiv, într-o țară care se bucură astăzi pe plan internațional de un înalt și binemeritat prestigiu politic, economic și cultural. Sub conducerea Partidului, poporul romîn a obținut victorii răsunătoare în toate domeniile de activitate.

În cei 16 ani de la instaurarea Republicii Populare Romîne, o dezvoltare deosebită a cunoscut și sportul. Transformat, dintr-o plăcere a unui grup de snobi, într-un mijloc de educare comunistă a tineretului și de întărire a sănătății oamenilor muncii, sportul a cuprins în țara noastră mase mari de oameni. Baza materială a mișcării sportive s-a lărgit permanent, astăzi putîndu-ne mîndri cu frumoase terenuri și săli de sport și cu o însemnată producție de echipament și materiale sportive, altă dată importate. Aceste minunate condiții create iubitorilor de sport din țara noastră au făcut ca la startul competițiilor sportive de mase să se prezinte acum sute și sute de mii de concurenți. Din rîndurile lor s-au ridicat în ultimii 16 ani sportivi de mare valoare care, cucerind medalii olimpice, titluri de campioni mondiali și europeni, au contribuit la creșterea prestigiului sportiv al Patriei pe plan internațional. Și anul acesta a adus sportivilor romîni multe medalii de campioni europeni și mondiali, chezășie a unei frumoase comportări și la viitoarele Jocuri Olimpice de la Tokio.

Acum, în prag de an nou, gîndurile tuturor oamenilor muncii din țara noastră se îndreaptă cu recunoștință și încredere spre Partidul nostru, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre. Cu toții sîntem convinși că și în cel de al 17-lea an al Republicii noastre Populare, in care vom păși peste cîteva zile, poporul romîn, sub conducerea Partidului, va obține noi și însemnate succese în toate domeniile de activitate.

1

ILUSTRAT

Pentru că revelionul e foarte aproape, iar pe masa dumneavoastră de scris, stimați cititori, se completează ultimele plicuri și cărți de vizită cu tradiționalul „La mulți ani!", vă oferim și noi 5 ilustrate de iarnă 1964 înfățișind cîțiva dintre sportivii noștri fruntași.

① IOLANDA BALAȘ contemplă prima zăpadă a iernii, sperind ca anul 1964 să fie pentru ea mai bun decît 1963, care, după un prim 1,88 m la Oradea, i-a pricinuit trei accidente succesive și, deci, retezarea aripilor pentru zboruri mai înalte. La mulți ani, Ioli!

② Prin fața ochilor lui CORNEL TĂBĂRAȘ joacă necontenit siluetele lui Perillat, Bonlieu, Stamos, Zimmerman, Messner și ale tuturor celorlalte năluci ale zăpezii. „Vreau să arăt în 1964 că munții noștri nu sînt mult mai scunzi ca Alpii". Succes, Cornele!

③ POLO PE ZĂPADĂ. Desigur că exercițiul din fotografie nu figurează în vreun conspect de antrenament, dar AUREL ZAHAN, căpitanul

TOAST PENTRU NOI VICTORII

Cu pieptul strălucind de medalii, cu fruntea încununată de laurii cuceriţi în confruntările sportive internaţionale, anul 1963 îşi termină cursa pe cele 365 de zile şi-i transmite ştafeta schimbului său olimpic, Noul An.

Este un moment de bucurie, de entuziasm pentru sportul înfloritor din Republica Populară Romînă.

Este un moment care îndreptăţeşte un toast plin de convingere şi de hotărîre pentru continuarea şi dezvoltarea succeselor şi în 1964, pentru obţinerea de noi medalii la marea competiţie mondială de la Tokio, sub egida celor cinci cercuri olimpice.

Fotografia noastră îi înfăţişează pe handbalistul PETRE IVĂNESCU, maestru emerit al sportului, pe canoistul SIMION ISMAILCIUC, maestru emerit al sportului, pe atletul ANDREI BARABAŞ, maestru al sportului, pe rugbistul ALEXANDRU PENCIU, maestru emerit al sportului, pe jucătoarea de tenis de masă MARIA ALEXANDRU, maestră emerită a sportului, pe luptătorul NICOLAE MARTINESCU, maestru al sportului, pe şahistul FLORIN GHEORGHIU, maestru emerit al sportului, pe atleta IOLANDA BALAŞ, maestră emerită a sportului, pe caiacistul AUREL VERNESCU, maestru emerit al sportului, pe voleibalistul HORAŢIU NICOLAU, maestru emerit al sportului, toastînd pentru noi şi tot mai frumoase victorii.

Toastului lor i se alătură şi acela al tuturor celorlalţi maeştri emeriţi şi maeştri ai sportului, al tuturor sportivilor, al tuturor iubitorilor sportului din patria noastră.

Fotografia: ION MIHĂICĂ

DE IARNĂ: 1964

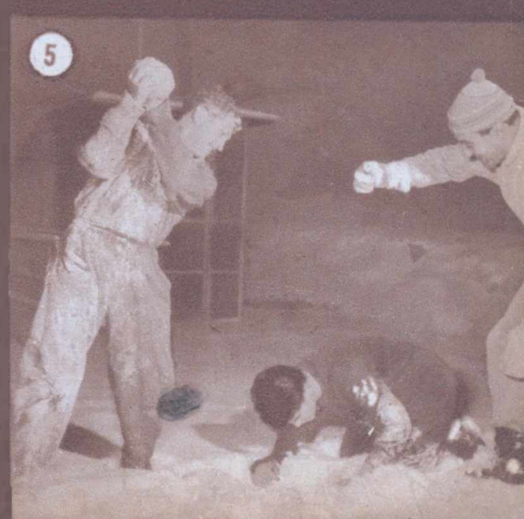
echipei noastre naţionale de polo s-a supus „martiriului" pentru a transmite cititorilor că exerciţiile autentice ale iernii poloiştilor nu sînt cu nimic mai uşoare. Zahan, ca şi ceilalţi poloişti ai noştri, sînt încredinţaţi că a sosit momentul afirmării. Să vedem!

④ ARUNCĂTORUL DINTRE BRAZI, ALEXANDRU BIZIM, e prezent la datorie. Vremea oscilaţiilor, a „duşurilor", a rămas în urmă. 80 de metri e o cifră care trebuie depăşită şi, mai ales, consolidată. Ştim cu toţii că Bizim mai întîmpină dificultăţi în trecerea de la pista de gazon la cea de zgură. Pentru orice eventualitate, el a început rodarea pe pista de zăpadă. Bravo, Bizim!

⑤ MIHALIC K.O.! Liniştiţi-vă, suporteri. E doar un k.o. de relaxare. Autor: Ciucă. Arbitru: antrenorul Teddy Niculescu. Mihalic şi Ciucă se pregătesc cu dîrzenie pentru „ringul japonez". Ciucă — cu gîndul la japonezul Karasawa, iar Mihalic — la Tumniş şi Kulej. Atenţie băieţi! Nu mai sînt nici 300 de zile pînă la gongul cel mare.

Foto: P. ROMOŞAN

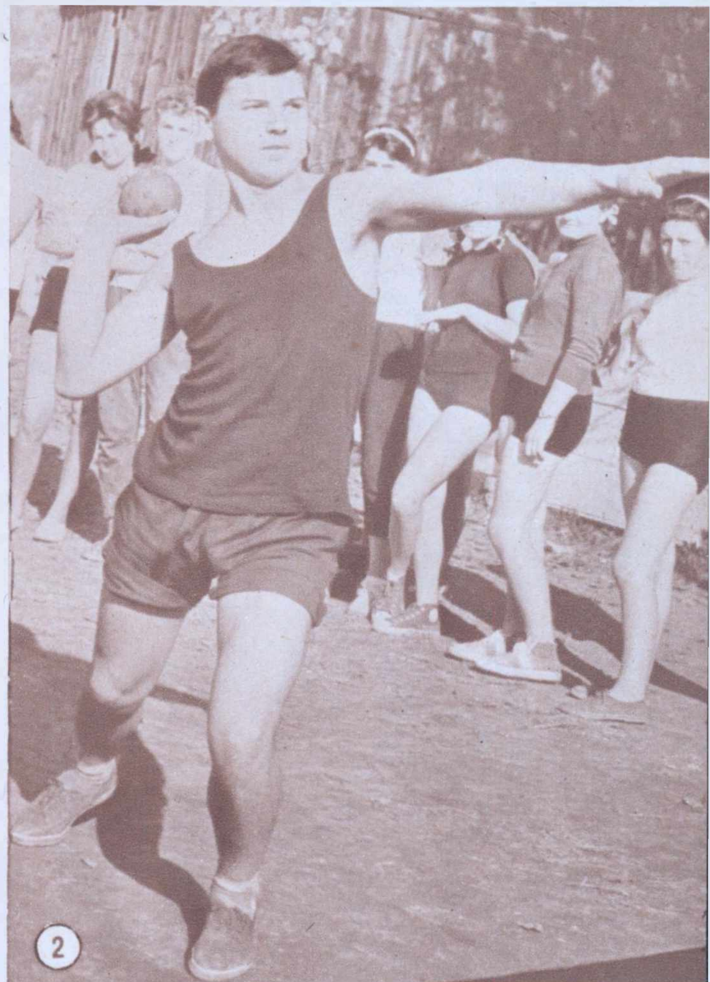

1963: PAŞI ÎNSEMNAŢI ÎN SPORTUL DE

1

2

3

IATĂ-i pe cei mai buni „sportivi" ai unei grădiniţe de copii. După o foarte plăcută excursie prin parcul din apropiere, copiii îşi continuă activitatea sportivă în sală. Mingea trece de la unul la altul. Deocamdată se dezvoltă atenţia şi îndemînarea. În jocul simplu de astăzi se află însă germenii viitoarei pasiuni pentru adevăratele întreceri sportive. Şi cine ştie dacă un viitor campion al ţării nu se află chiar printre fetiţele şi băieţii din această fotografie? Acest lucru este tot atît de posibil cum este şi acela ca tinerii de azi să devină, cînd vor fi mari, ingineri, medici, oameni de cultură. Partidul ne-a creat condiţii minunate pentru a ne putea realiza toate visurile oricît de îndrăzneţe ar fi ele.

ÎNTRECERILE CONTINUĂ...

...„Sare la lungime Maria Liboteanu. Se pregăteşte Maria Mariaş"...

Tînăra Maria Liboteanu îşi ia elanul necesar, face bătaia obişnuită la prag şi sare (foto 1). Cît? Arbitrul de concurs, profesorul Alexandru Domuţa, măsoară şi anunţă: „4,20! Ţi-ai îndeplinit norma şi la proba de săritură în lungime".

În apropiere, la sectorul de aruncări se întrec băieţii tineri din satele Maramureşului. Iată-l pe Onisin Cicotişan (foto 2) aruncînd greutatea de 5 kg, care va parcurge distanţa de 10,50 m. Un rezultat valoros, pentru care primeşte felicitări din partea colegilor săi. În acelaşi timp se desfăşoară concursul de gimnastică, iar în jurul bazei sportive un grup de fete au luat startul în proba de cros.

Aţi înţeles desigur că este vorba de întrecerile din cadrul „Concursului pentru Insigna de Polisportiv". Gazda acestor întreceri este baza sportivă, amenajată într-un cadru pitoresc la poalele dealului Minei, localitatea Baia Sprie.

...Facem cale întoarsă şi, după aproape două ore poposim la terenul de sport Lumina, de lîngă Şcoala medie din Şomcuţa Mare. Şi aici ne întîmpină atmosfera pasionantelor întreceri sportive. Peste o sută de tineri şi tinere participă la probele de viteză, cros, săritură în lungime, aruncarea greutăţii etc.

Întrecerile, deosebit de atractive le prilejuiesc plăcute clipe de recreare tinerilor participanţi. Notăm cîteva nume ale viitorilor purtători ai „Insignei": Eleonora Dragoş, Alexandru Laza, Ştefan Petcu. Pe pelicula fotografică înregistrăm cîteva imagini. Vă prezentăm astfel un grup de tineri luînd startul în proba de 100 m (foto 3).

...Acum, la Şomcuţa Mare şi la Baia Sprie, ca de altfel pe întreg cuprinsul Patriei, întrecerile pentru cucerirea „Insignei de Polisportiv" continuă...

M. L.

START ÎN PĂDURE

La sfirşitul lungii toamne din acest an, mii de tineri şi tinere s-au prezentat la startul diferitelor întreceri de cros. Ultimele starturi de cros ale anului, înaintea începerii unei alte mari competiţii sportive de mase: Spartachiada de iarnă a tineretului.

În ultimii ani, crosurile, această frumoasă întrecere sportivă de mase, se bucură de o tot mai mare popularitate în rîndurile tineretului din ţara noastră. Participarea unui număr crescînd de concurenţi la această competiţie dovedeşte că sportul are pe zi ce trece din ce în ce mai mulţi prieteni.

ÎN EXCURSIE

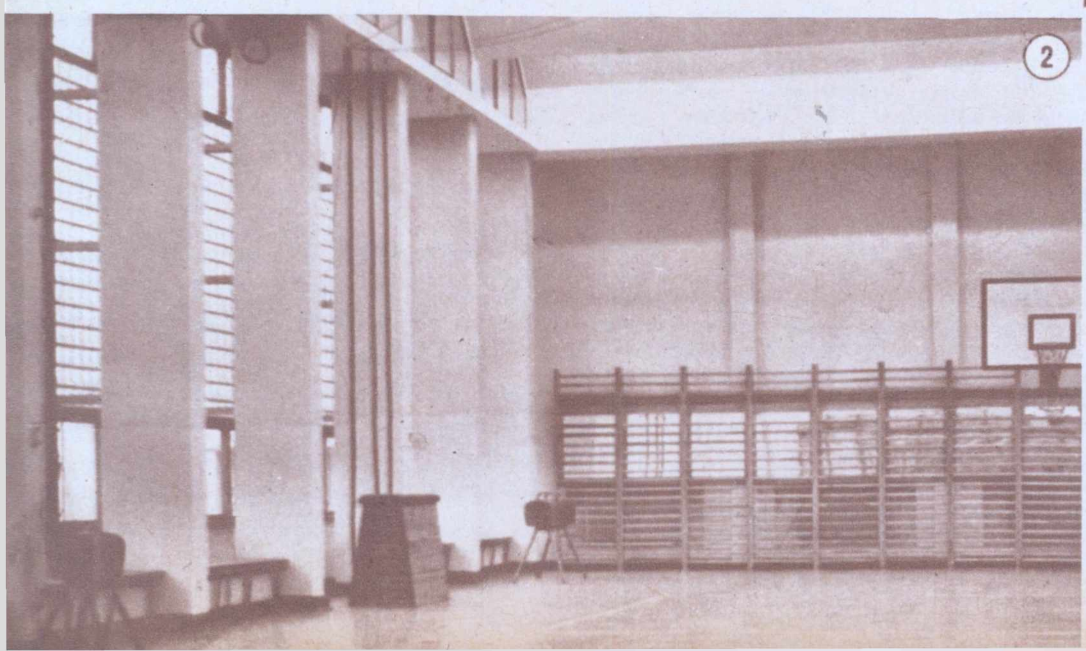
În ultimii ani turismul a devenit un sport extrem de iubit. Tineri şi vîrstnici pornesc tot mai des în excursii pentru cunoaşterea patriei, a unor locuri istorice legate de trecutul glorios de luptă al partidului, al clasei muncitoare şi al poporului nostru, bucurîndu-şi în acelaşi timp privirile de frumuseţile întîlnite în cale. Totodată ei fac o mai bună cunoştinţă cu sportul în mijlocul naturii. Condiţiile existente în ţara noastră pentru practicarea turismului au făcut ca în Republica Populară Romînă cei ce-l îndrăgesc să se numere astăzi cu sutele de mii.

În fotografie puteţi vedea una din participantele la concursul de orientare turistică organizat de A.S. Ecranul, între cabanele Pîrîul Rece şi Clăbucet-Sosire – echipa Progresul-Sibiu la un post de control.

Foto: NICOLAE FARCA

1

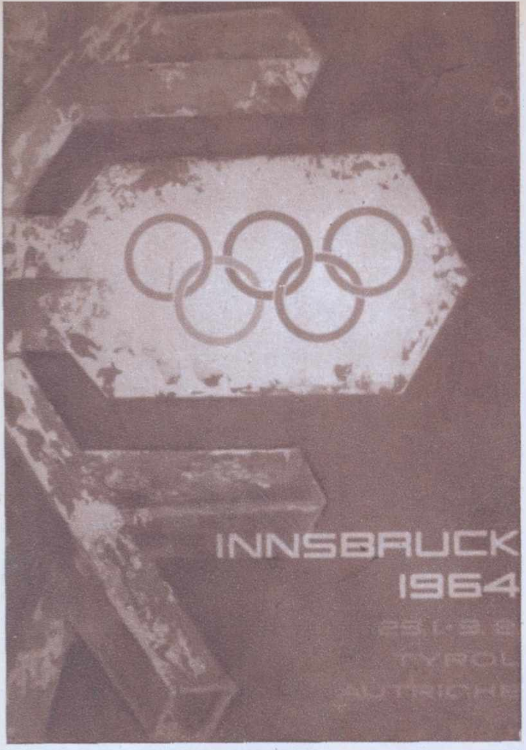
2

UN NOU DAR

Sportivilor patriei noastre le sînt create posibilităţi optime pentru practicarea tuturor sporturilor. Tot mai multe baze sportive moderne, săli de sport, materiale sportive de cea mai bună calitate sînt puse la dispoziţia tuturor celor care preţuiesc exerciţiile fizice.

În acest număr, vă prezentăm o nouă sală de sport, un valoros dar primit de sportivii timişoreni. De fapt, nu este vorba de o simplă sală, ci de un adevărat complex sportiv, compus dintr-o sală mare, o alta mai mică, un cabinet tehnic, o sală de proiecţii, vestiare cu duşuri, un cabinet medical.

Mai sînt acum de aşteptat doar performanţele, care desigur nu vor întîrzia. (În fotografiile alăturate, noul complex sportiv timişorean. Foto 1 — aspect exterior. Foto 2 — un colţ din sala de sport).

BULETIN OLIMPIC — 1963 (XXI)

Nu mai e departe ziua inaugurării Jocurilor Olimpice „albe" de la Innsbruck cînd, în decorul pictural al Alpilor austrieci, își vor începe întrecerea atleții gheței și ai zăpezii. Fondistelor le-am dat întîietatea de prezentare nu de mult; acum este rîndul biatloniștilor și boberilor.

Să începem cu cei mai puțin cunoscuți (nu numai ca nume, ci chiar ca probă) biatloniștii, care trebuie să fie performeri în două sporturi:

SCHI-FOND ȘI TIR

În general, marele public știe că... fug 20 de kilometri pe schiuri și trag cu arma de calibru mare. Și... cam atît. Proba lor? Iat-o, spre edificare. La kilometrul 6, prima tragere: 250 m, culcat nerezemat, în țintă de 30 cm diametru. La km 11, a doua tragere: 200 m, aceeași poziție, dar ținta de 25 cm diametru. La km 12,500, a treia: 150 m, aceeași poziție, în țintă de 20 cm diametru. Însfîrșit, la km 18,500, ultima și cea mai grea probă de tir: 100 m, în picioare, în țintă de 30 cm diametru. La fiecare tragere, 5 focuri. Dacă aveți în vedere faptul că, deși se cere doar nimerirea țintei, fiecare foc ratat adaugă 2 minute (penalizare) timpului realizat pe cei 20 km, sînteți oarecum în temă în ceea ce privește gradul de dificultate al probei. Poligoane diferite, deseori un vînt puternic și un frig pătrunzător, ceață, grabă mare (timpul de tragere este inclus în parcurgerea traseului), iată elementele care îi cer biatlonistului nu numai un înalt grad de antrenament, atît ca schior cît și ca trăgător, ci și o perfectă îmbinare a celor două feluri de pregătire. Raționalizarea la maximum a mișcărilor în poligon trebuie să coincidă cu capacitatea organismului de a reveni rapid la indici fiziologici de repaus. Experiența marilor campioni pe plan internațional a arătat că aproximativ un minut pentru revenire (odihnă) și tot un minut sau (mai puțin...) pentru cele 5 focuri sînt cifrele curente. Riscul micșorării timpului de revenire este mare: un foc ratat, două minute... sancțiune. Concentrarea prea lentă în timpul tragerii: secunde sau chiar minute prețioase irosite. Cronometrul, nemilos, merge doar și în timpul tragerii...

Cine sînt cei dintre care se vor alege reprezentanții noștri la J.O.? Nicolae Bărbășescu (23 de ani), György Vilmoș (22), Gheorghe Cimpoia (23), Constantin Carabela (23), Nicolae Țeposu (20), Gheorghe Bădescu (24) și Dumitru Zangor (23). Cît despre pregătirile lor, iată spicuiri cifrice din ultimele 4—5 luni: 1.600 km alergare în teren variat, 600 km schi-role, 1.000 km ciclism și un total de 40.000 de cartușe trase! De altfel, au participat și la campionatele republicane de tir, unde au dovedit, prin rezultate bune, că trag aproape la fel de bine în concurs ca la antrenament, lucru foarte important. Cît despre felul în care au privit ei antrenamentul, prof. Virgil Teodorescu, antrenor coordonator, a ținut să ne sublinieze rezultatele bune înregistrate în îmbinarea muncii educative cu cea de instruire — dîrzenia, dragostea lor de muncă și de afirmare, care au permis desfășurarea antrenamentelor în volumul prevăzut și cu intensitatea mare cerută astăzi de performanță. Așadar, așteptarea unor rezultate sportive bune pe pista de la Seefeld este justificată. Succes!

DIN NOU LA IGLS

În primele zile ale lui februarie 1963, cînd a fost adusă în țară de la Igls Cupa mondială a tineretului, am ținut să stăm de vorbă cu Ion Panțuru și Gheorghe Maftei, cîștigătorii acestui frumos trofeu. „Echipajul-surpriză" al ultimei ediții a campionatului mondial de bob era însă puțin volubil. La întrebările noastre, Panțuru și Maftei păreau doi elevi timizi, chemați să dea explicații.

— N-am putut face mai mult — spunea Panțuru. În țară temperatura mai ridicată și lipsa de zăpadă ne-au oprit să ne antrenăm la Poiana, iar la Innsbruck am făcut doar cîteva coborîri de antrenament.

— Totuși ați cucerit Cupa mondială a tineretului!

— Am cucerit-o, dar nu i-am bătut pe „zmei". Cu ei aveam noi ce aveam. 9 ne-au luat-o înainte. Pretendenții la titlul de campioni mondiali...

Vroiau să-i bată pe „zmei". Frumoasă și lăudabilă dorință! Timpul nu este însă niciodată pierdut. Peste numai o lună și ceva, cei doi boberi romîni se vor întîlni din nou, pe pîrtia de la Igls, cu așii fiselelor. De data aceasta, la Jocurile Olimpice de iarnă.

'e Panţuru şi pe Maftei, ca şi pe Alexandru acea, Constantin Cotacu, Radu Cotacu, Hari- Paşovschi, Petre Zeitz şi Romeo Nedelcu, alţi componenţi ai lotului republican de bob, n întîlnit deseori în ultimul timp în cele diverse şi mai inedite situaţii: pilotînd uri cu peste 80 km/oră pe pista de beton a odromului Dinamo; conducînd motociclete niște veritabili aşi ai ghidonului; secunzi pe oane de acrobaţie, suportînd ca pe o simplă nbare lupingurile şi coborîrile în picaj execu- de cei mai încercaţi piloţi; şi, însfîrşit, i-am nirat strunind din fisele boburile pe rotile, pe erse pante din Predeal.

u toţii se antrenează pe uscat, şi aceasta ă la începutul lunii ianuarie, cînd întregul se va deplasa în Italia, la Cortina d'Ampezzo, e, alături de lotul olimpic de bob al Italiei rîndurile căruia se află şi campionul mondial nti), vor începe coborîrile de antrenament pîrtia îngheţată din localitate.

Boberii noştri sînt hotărîţi să se comporte cît mai bine, să depăşească performanţa de anul trecut.

G. RUSSU—ŞIRIANU
G. ŞTEFĂNESCU

ÎN FOTOGRAFII:

1. Lotul olimpic de biatlon. De la stînga spre dreapta, în rîndul de sus — Dumitru Zangor, Gheorghe Bădescu, Marcel Stuparu (antrenor de schi-fond), Augustin Mişca (antrenor de tir), Nicolae Ţeposu, György Vilmos; în rîndul de jos — Stelian Drăguş, Gheorghe Cimpoia, Nicolae Bărbăşescu, Constantin Carabela.

2. La Predeal a nins. Insuficient însă pentru ca bobul să poată înainta pe patine. Rotilele mai sînt încă păstrate, după cum se poate vedea în fotografie. În prim plan — Cotacu şi Radu Oancea (de la stînga spre dreapta), iar în planul al doilea — Paşovschi şi Maftei, împingînd bobul spre locul de start.

TREI PRIETENI

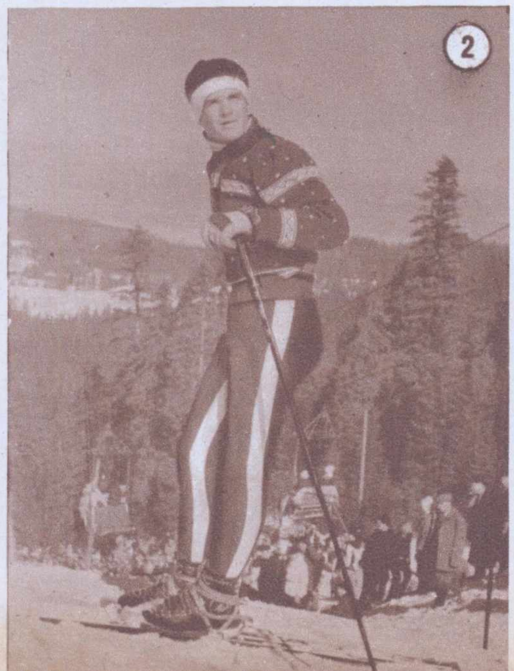
Vă sînt binecunoscuţi. Nu e de mirare: în ultimii ani, cronicile de iarnă ale presei de specialitate le-au fost afectate în cea mai mare parte. Cornel **Tăbăraş**, Gheorghe **Bălan** şi Kurt **Gohn** — căci despre ei e vorba — îşi dispută aproape invariabil primele locuri în schiul nostru alpin. E adevărat, performanţele în concursurile internaţionale din străinătate au fost rare. Tehnica lor e totuşi sensibil apropiată de cea a „aşilor" din ţările alpine. Flăcăii noştri s-au luptat deseori de la egal la egal cu ei. Iar la „internaţionalele" din Poiana Braşov, nume „sonore" — Lacroix, Duvillard, Stamos, Messner şi alţii — au fost nevoite să folosească ultima picătură de energie pentru a-i învinge, iar uneori au trebuit chiar să-şi plece steagul. Pe alte pîrtii însă, cei trei n-au putut ţine pasul: volumul prea mic de lucru pe zăpadă, concentrarea nervoasă deficitară şi numărul de start au avut cuvînt hotărîtor. Tehnica bună n-are valoare dacă nu e îmbinată cu rezistenţa specifică şi cu experienţa de concurs... Explicaţii suplimentare necesită însă, dintre aceste motive, doar numărul de start. Concurenţii avînd un număr de start mare întîmpină dificultăţi enorme şi suplimentare faţă de primii partanţi. Cei dinaintea lor au stricat din ce în ce pîrtia, care arată acum ca o albie şerpuită, plină de hopuri şi taluzuri (se cade binişor şi... multişor chiar la concursurile internaţionale). În plus, soarele, din ce în ce mai activ, moaie zăpada, ceea ce dăunează alunecării. Nu e mai puţin adevărat că acest buclucaş număr de start este acordat în funcţie de participarea şi clasarea în concursurile oficiale, desemnate de Federaţia Internaţională de Schi, iar schiorii noştri ar fi putut obţine un punctaj mai bun în multe ocazii. Dar, o ezitare aici, o frînare neinspirată dincolo sau, şi mai rău, un abandon nejustificat măresc cifra din clasament şi scad proporţional punctele F.I.S. de start...

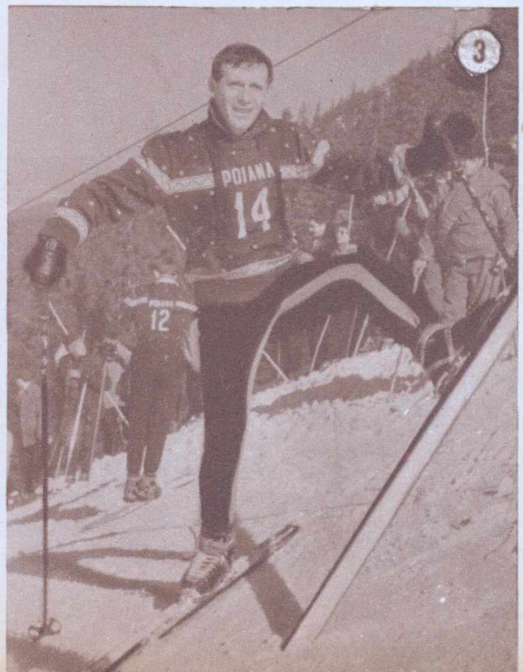
Abstracţie făcînd de cauzele obiective susamintite, uneori şi insuficientul interes acordat antrenamentului şi-a spus cuvîntul. Totuşi, felul în care s-a lucrat în anul 1963 la antrenamentele conduse de Gh. **Roşculeţ**, cantitatea şi calitatea exerciţiilor făcute ne dau dreptul la speranţe mai mari ca deobicei. Avem convingerea că cei trei prieteni, mai uniţi şi mai dornici de victorie ca oricînd, vor şti să-şi mobilizeze toate resursele fizice şi morale pentru a se comporta cît mai bine în 1964. Le dorim, şi lor, succes!

① Gheorghe Bălan.
② Kurt Gohn.
③ Cornel Tăbăraş.

Foto: P. ROMOŞAN

DINAMO BUCUREȘTI

PENTRU ALBUMUL DUMNEAVOASTRĂ

ÎN PICIOARE, DE LA STÎNGA LA DREAPTA: POPA CORNEL, fundaș dreapta, 28 de ani, 1,67 m înălțime, 72 kg greutate, 19 selecții în echipa națională A; **PETRU EMIL,** mijlocaș dreapta, 24 de ani, 1,77 m, 75 kg, de 11 ori în A; **NUNWEILLER ION,** stoper, 27 de ani, 1,80 m, 78 kg, de 22 de ori în A; **DATCU ILIE,** portar, 26 de ani, 1,76 m, 70 kg, de 6 ori în A; **NUNWEILLER LICĂ,** mijlocaș stînga, 25 de ani, 1,75 m, 72 kg, de 4 ori în A; **IVAN DUMITRU,** 25 de ani, 1,80 m, 72 kg, de 8 ori în A; **ȘTEFAN CONSTANTIN,** mijlocaș dreapta, 24 de ani, 1,72 m, 74 kg, de 3 ori în B; **HALAGIAN FLORIAN,** înaintaș, 24 de ani, 1,69 m, 67 kg; **UȚU IULIU,** portar, 27 de ani, 1,79 m, 77 kg, o dată în B.

ÎN RÎNDUL DE JOS, DE LA STÎNGA LA DREAPTA: PÎRCĂLAB ION, extrem dreapta, 22 de ani, 1,72 m, 66 kg, de 10 ori în A; **VARGA IOSIF,** inter dreapta, 22 de ani, 1,73 m, 68 kg, de 4 ori în A; **ENE GHEORGHE,** centru înaintaș, 26 de ani, 1,72 m, 69 kg, de 4 ori în A; **ȚÎRCOVNICU ION,** inter stînga, 27 de ani, 1,69 m, 66 kg, de 3 ori în A; **FRĂȚILĂ CONSTANTIN,** inter-centru, 21 de ani, 1,71 m, 65 kg, de 2 ori în B; **UNGUROIU AUREL,** inter-extrem, 24 de ani, 1,83 m, 78 kg, de 2 ori în B; **NUNWEILLER RADU,** mijlocaș-inter, 19 ani, 1,80 m, 76 kg; **HAIDU ION,** extrem stînga, 21 de ani, 1,72 m, 62 de kg, de 6 ori în A; **CONSTANTINESCU ILIE,** fundaș, 27 de ani, 1,75 m, 74 kg.

Foto: PAUL ROMOȘAN

TURUL 1963/64 LA... MICROSCOP

● *Cel mai eficace atac al turului: HAŞOTI (4), CONSTANTIN (11) — OINEA—Steaua (10) — FRĂŢILĂ (10) CODREANU (5). După cum se poate vedea, cvintetul nostru posturile de extreme sînt prezentate doar printr-un total de 9 goluri. est fapt demonstrează carenţa extremelor noastre capitolul eficacitate. De reţinut că Pîrcălab cotat drept cel mai bun extrem — a înscris ar 2 goluri (jumătatea cifrei obţinute de coechierul său, mijlocaşul Petru Emil).*

● *Clasamentul golgeterilor:*
1. CONSTANTIN (Steaua) 11 goluri
2. Frăţilă (Dinamo Buc.) 10 goluri
3. Ţîrlea (U.T.A.) 9 goluri
4. Voinea (Steaua) 8 goluri
5. Dridea I (Petrolul) 7 goluri
6. Ion Ionescu (Rapid) 6 goluri
7. Unguroiu (Dinamo Buc.), Pavlovici (Stea-), Stoicescu (Progresul), Voica (C.S.M.S.), dam (Ştiinţa Cluj) şi Codreanu (Rapid) — goluri etc. etc.

După cum se vede, atacul cel mai eficace — oretic: TÎRLEA, CONSTANTIN, VOINEA, RĂŢILĂ-DRIDEA (45 de goluri) n-ar avea treme „de meserie".

● *Echipa cu cel mai bun golaveraj: Dinamo ucureşti, 28—13—coeficient 2,154.*

● *Echipa cu cel mai slab golaveraj: Siderurstul, 11—26—coeficient 0,423.*

● *Echipa cea mai... generoasă (cu „bugetul" goluri cel mai mare): Steaua (30 de goluri scrise şi... 21 primite — după 10 jocuri susnute).*

● *Echipa cea mai... zgîrcită (cu „bugetul" mai mic): Petrolul (16 goluri înscrise... primite). 6 din cele 16 goluri au fost înscrise tr-un singur joc: Petrolul—Rapid 6—0. Deci, 12 etape atacul Petrolului a înscris doar 10 luri.*

● *Una din cele mai mari surprize: Steagul roşu, care, învingînd o veche tradiţie, a izbutit să acumuleze nu mai puţin de 7 puncte în deplasare. O curiozitate: toate cele trei victorii în deplasare ale „stegarilor" au fost obţinute în dauna studenţilor campionatului nostru: Ştiinţa Timişoara, Ştiinţa Cluj şi C.S.M.S. Iaşi.*

● *Echipa cu startul cel mai bun, Siderurgistul (lider după 4 etape) termină pe ultimul loc.*

● *Echipa cu startul cel mai slab (Farul: 0—7 cu Dinamo Bucureşti) termină pe locul 3, la egalitate de puncte cu liderul... Dinamo Bucureşti. Farul este, în acelaşi timp, semnatara celei mai dramatice suite a turului: 2—1 cu Steaua la Bucureşti, 0—1 cu Crişul la Constanţa, 1—0 cu Steagul roşu la Braşov...*

● *Cel mai frumos finiş: Ştiinţa Cluj. (7 din cele 9 puncte ale turului au fost acumulate în ultimele 5 etape).*

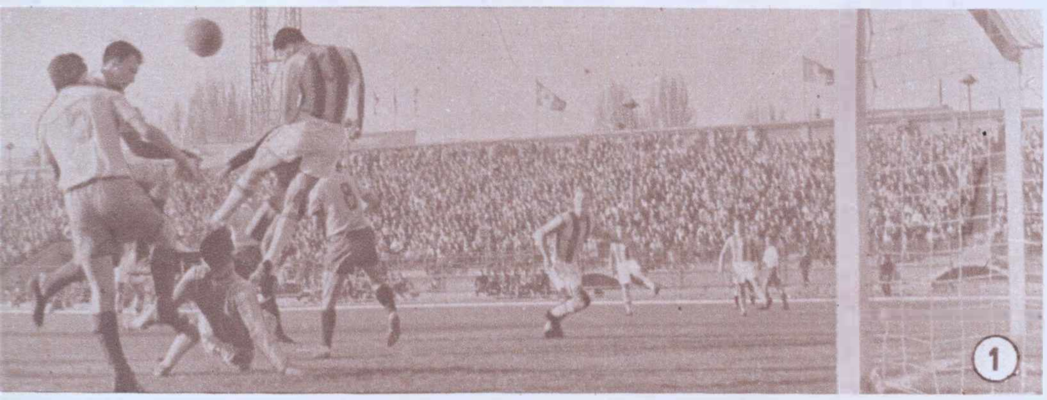
● *Echipa cea mai... stingherită în deplasare: C.S.M.S. Iaşi (0 puncte).*

● *Trei echipe au terminat turul fără nici o înfrîngere pe teren propriu: Progresul, Petrolul, Crişul.*

ÎN FOTOGRAFII:

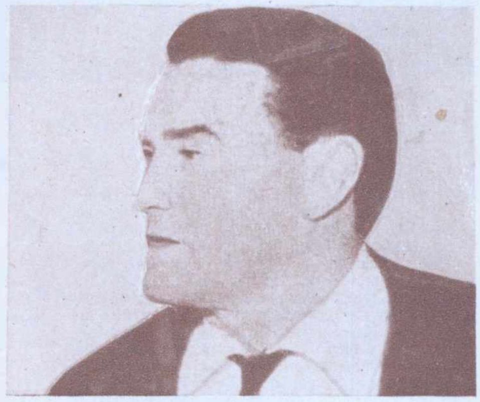
① Farul—Steaua 2—1, pe stadionul Republicii, una din surprizele turului. **Tilvescu (3) respinge asaltul celor doi mijlocaşi ai echipei bucureştene: Jenei (5) şi Koszka.**

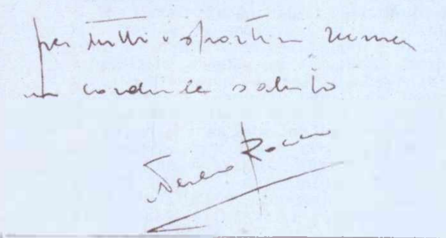
② Ştiinţa Cluj—Rapid 2—1, tot pe stadionul Republicii, o altă surpriză a turului. **Atacă Suciu. De la stînga la dreapta: Langa, Georgescu şi Remus Cîmpeanu, fundaşul ale cărui incursiuni în atac sînt deseori eficace.**

1

2

5 MINUTE DE VORBĂ CU ROCCO

Tuturor sportivilor romîni, un cordial salut.
NEREO ROCCO

L-AM ÎNTÎLNIT PE ROCCO, cunoscutul antrenor al echipei Torino, în tribunele stadionului Rivoli, urmărind partida amicală de fotbal dintre Selecţionata olimpică a R.P.R. şi reprezentativa fabricii de maşini unelte Pianelly a Traverso. N-am scăpat plăcuta ocazie de a sta măcar 5 minute de vorbă cu marea personalitate sportivă italiană:

— Io sono giornalisto rumeno! (urmează prezentarea)

RĂSPUNS: — Bene (îmi întinde mîna).

ÎNTREBARE: — Cunoaşteţi Romînia?

RĂSPUNS: — Desigur!... Am fost în Romînia. Şi încă de două ori. Ultima dată — prin 1934.

Î: — Aţi vizitat Bucureştiul?

R: — **Nu numai Bucureştiul. Venind de la Belgrad, am avut prilejul să vizitez şi Timişoara şi Craiova.**

Î: — Vizita dumneavoastră sportivă a cuprins şi meciuri?

R: — **Da. Am jucat cu Ripensia Timişoara, cu Unirea Tricolor şi cu Juventus din Bucureşti.**

Î: — Vă amintiţi poate rezultatele?

R: — **Nu. Mi-aduc însă bine aminte de locurile pe care le-am vizitat. Romînia este o ţară foarte bogată şi foarte frumoasă. Şi acum păstrez fotografiile pe care le-am făcut. Aş dori să mai vin în Romînia. Cred că acum sînt de văzut în ţara dumneavoastră lucruri şi mai interesante.**

Î: — Ce pronostic daţi pentru meciul Romînia—Danemarca?

R: — **Dacă jucaţi ca în prima repriză de pe Rivoli, cîştigaţi sigur.**

I-am mulţumit mult d-lui Rocco şi m-am retras spre autobuzul care pleca spre hotel. După meciul cu Danemarca, l-am întîlnit din nou şi, bineînţeles, mi-am continuat interviul:

— Care este părerea dumneavoastră în legătură cu meciul?

R:— **V-am spus-o încă de pe stadionul Rivoli. Aşa cum aţi jucat aţi meritat să cîştigaţi.**

REPORTERUL: — Vă mulţumesc, vă doresc noi succese şi sper să ne vedem în Romînia.

ROCCO: — Voi face tot posibilul să vin cu echipa Torino. Saluti... grazzie! (Salutări, mulţumesc).

V. G.

1963: SPULBERAREA MITULUI SUPERIORITĂȚII „SUPRANATURALE" A BRAZILIENILOR

După răsunătoarea victorie a Braziliei în Suedia, nu puțini erau cei dispuși să admită superioritatea „supranaturală" a jucătorilor cariocas, adoptînd formula: „crede și nu cerceta". Dar a fost suficient ca, la Santiago de Chile, Brazilia să nu mai... galopeze nestînjenită, pentru ca luciditatea să se substituie extazului. După campionatul mondial 1962, comentatorii europeni scriau: **„în perioada de tranziție pe care o traversează actualmente fotbalul internațional, victoriile Braziliei se justifică, pentru că adversarii săi se limitează la a încerca să o imite, și nu să o depășească prin adoptarea unui drum nou. Recunoașterea oficială a lui 4—2—4, aproape în toate țările, la cinci ani după triumful lui 4—2—4, în Suedia, nu este decît recunoașterea oficială a unui complex de inferioritate".**

Și iată că a venit mult așteptatul turneu al campionilor mondiali în Europa. Primul joc — contra Portugaliei, la Lisabona. Rezultatul? 1—0 pentru gazde, dar totul a fost pus în sarcina dificultăților de adaptare.

Al doilea joc, însă, contra Belgiei, la Bruxelles, avea să se încheie cu victoria zdrobitoare a „diavolilor roșii" (5—1 !), eveniment pe care presa mondială l-a comparat doar cu neuitatul 6—3 al Ungariei, contra Angliei, pe Wembley, cu 10 ani în urmă. Să răsfoim una din cronicile meciului: **„O linie de atac Dorval — Mengalvio, Quarentinha — Amarildo — Zagalo, sprijinită pe Zito, Mauro, D. Santos, Altair, Gilmar, care reprezintă cîteva nume și cîteva sute de milioane pe lista transferurilor, a fost dizlocată și surclasată de o echipă a cărei principală calitate a fost inteligența. PUSĂ ÎN SERVICIUL JOCULUI COLECTIV. Seriile de „un-doi" Van der Berg — Van Himst — Stockman au perforat de cinci · ori o apărare permanent destrămată... Niciodată brazilienii nu au alergat atît de mult după o minge care le scăpa mereu „printre degete". Pentru publicul brazilian, ca și pentru observatorii internaționali, slăbiciunea organizării colective a jocului brazilienilor a fost un subiect de stupefacție".**

După jocul cu Franța (3—2 pentru Brazilia), europenii s-au așteptat la un reviriment, dar, la numai trei zile, Olanda și-a asumat sarcina de a demonstra la Amsterdam că prezența lui Pele nu este suficientă pentru a răsturna, în toate cazurile, raportul de forțe. Deși lipsiți de cel mai bun înaintaș al lor, Moulijn, olandezii au obținut o victorie meritată (1—0).

La Hamburg, echipa R. F. Germane nu a izbutit să găsească un antidot schimburilor Pele-Coutinho și a cedat (1—2). Din nou iubitorii de fotbal au început să spere într-un final brazilian, dar meciul cu Anglia, pe Wembley (1—1), s-a redus la un duel între atacul englez (neînchegat ca în jocul Centenarului) și apărarea disperată a brazilienilor.

În sfîrșit, în meciul cu Italia (0—3), Brazilia n-a putut face nimic în fața superbetonului italian — **„catenaccio"** (lacăt). Prezența lui Pele, care s-a retras după 25 de minute, văzînd că **„n-a atins aproape nici o minge"**, a confirmat încăodată că acțiunea unei individualități, oricît ar fi ea de extraordinară, nu poate da cîștig de cauză în fața unui joc colectiv.

Ultimele trei „reprize" ale turneului brazilian (jocurile cu echipa Berlinului, cu a Israelului și cu a R.A.U.) n-au mai prezentat interes, dar au accentuat impresia generală acumulată în partea majoră a turneului.

În loc de concluzie, reproducem cuvintele comentatorului francez **François Thebaud**, unul dintre cei mai cunoscuți „braziologi" ai fotbalului: **„Echipa națională a Braziliei și fotbalul brazilian în ansamblul său au devenit victimele încrederii excesive pe care au acordat-o individualităților excepționale care sînt Pele și Garrincha. De ce să mai lucrezi în direcția jocului colectiv, cînd o „ispravă" a unuia sau a celuilalt poate să decidă? De ce să-l mai sprijini pe Garrincha, care poate să se debaraseze singur de un adversar și care nici nu solicită un sprijin? De ce să te mai demarci?"**

Turneul brazilian în Europa, eveniment central al anului fotbalistic 1963, spulberă mitul superiorității „supranaturale" a brazilienilor și dezvăluie fragilitatea acestor întrebări-axiomă.

ÎN FOTOGRAFII: ① Belgia — Brazilia 5—1. Extremul dreapta belgian Semmeling triumfă, împingînd mingea în plasă. Gilmar e la pămînt, iar Altair refuză să creadă. ② Anglia — Brazilia 1 — 1. O secundă din cele 90 de minute de defensivă braziliană. Gilmar (1) e învins, Charlton (9) și Douglas jubilează, dar Rildo (în poartă) va „scoate" în ultimă instanță. ③ Brazilia — R.F.G. 2 — 1. Pele (în stînga portarului german Fahrian) și-a regăsit „secretarul" (Coutinho — în dreapta), dar totul nu va fi decît un foc de paie. ④ Olanda — Brazilia 1 — 0. Ce poate face brazilianul Ney (în mijloc) contra a patru olandezi grupați !

1963: ANUL CENTENARULUI

Anul centenarului — a fost sărbătorit, după cum se știe, prin jocul Anglia— Restul Lumii (2—1) de la 23 octombrie, disputat pe stadionul Wembley din Londra. În amintirea Centenarului, vă prezentăm fotografia echipei Restului Lumii, „echipă de-o zi", pe care nimeni n-o va mai vedea jucînd vreodată. Majoritatea jucătorilor care au evoluat pe Wembley sînt prezenți în fotografia noastră. Vi-i prezentăm: În picioare, de la stînga la dreapta: *Djalma Santos* (Brazilia), *Pluskal* (Cehoslovacia), *Iașin* (U.R.S.S.), *Popluhar* (Cehoslovacia), *Schnellinger* (R.F. Germană), *Soskici* (Iugoslavia), *Masopust* (Cehoslovacia), *Eyzaguire* (Chile), *Baxte*[r] (Scoția) — mascat de *Eyzaguire*. În rîndul de jos: *Kopa* (Franța), *Law* (Scoția), *Di Stefano* (Spania), *Eusebio* (Portugalia) și *Gento* (Spania).

După cum menționează majoritatea comentatorilor prezenți la meci, principala morală sportivă care se degajă în urma acestui joc este superioritatea incontestabilă a jocului colectiv. Comentatorul revistei franceze „Miroir du Football" concretizează în două rînduri acest adevăr rareori dezmințit: *„Contra unei ECHIPE, cele mai mari vedete sînt neputiincioase... Și acest adevăr deschide larg porțile viitorului în fotbal"*.

OMAGIU LUI IAȘIN

DOUĂ VEDETE MONDIALE (Eusebio — în **mijloc — și** Djalma Santos — **cel cu aparatul) îl gratulează pe faimosul portar sovietic** Lev Iașin, **vedeta „Centenarului", care, potrivit cronicii,** „ar fi putut obține un meci nul prin simpla sa valoare individuală". **La scurtă vreme după jocul de pe Wembley,** Iașin **avea să-și confirme valoarea în meciul retur Italia — U.R.S.S. (0—2 la Roma), invitîndu-i pe pasionații fotbalului din întreaga lume să uite** „eclipsa sa aproape totală" **din cursul campionatului mondial din Chile.**

1963: DERBIUL MONDIAL SANTOS — MILAN

SANTOS A CUCERIT DIN NOU CUPA MONDIALĂ, după 270 de minute de joc.

PRIMA MANȘĂ: Milan — Santos 4—2. Ziaristul Pierre Lameignere rezumă totul în cîteva cuvinte: „lume multă (80.000), bani mulți (140 milioane lire) și fotbal... puțin". „Betonul" italian a rezistat cavalcadelor brazilienilor, — de cele mai multe ori individuale, care au neglijat apărarea și au căzut pradă contraatacurilor.

MANȘA A DOUA: Rio, Maracana, 200.000 de spectatori. Pele, absent. Și totuși, o senzațională răsturnare. De la 0—2, 4—2 pentru Santos! „Betonul" n-a mai rezistat. Comentatorii menționează din nou nivelul tehnic mediocru. Joc salvat de evoluția scorului, care a stîrnit delirul Maracanei.

MANȘA A TREIA: Santos — Milan 1—0. „Sub semnul violenței" („Les Sports" — Belgia). „Linșaj mondial. Vînătoare de oameni pe Maracana" („Corriere dello Sport" — Italia). Dar comentatorul neutru al ziarului belgian consideră victoria brazilienilor meritată, menționînd totodată că momentele de fotbal au fost foarte rare. Lovitura de la 11 m care a adus golul victoriei a fost just acordată: Maldini îl lovise cu gheata în cap pe Almir, ajuns singur în fața portarului Ghezzi.

Triplul derbi mondial a adus brazilienilor o victorie fără glorie, iar italienilor — amărăciunea unei înfrîngeri neplăcute, în ciuda prezenței brazilienilor Altafini și Amarildo în atacul lor atît de scump remunerat.

ÎN FOTOGRAFIE: O imagine de la primul joc. Al doilea gol milanez. Trapattoni a centrat lung, Lima (în alb) a sărit cu Altafini (mascat) și Amarildo reia în gol.

CEA MAI MARE SURPRIZĂ A ANULUI

● LUXEMBURGUL (300.000 DE LOCUITORI) ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE CUPEI EUROPEI, PRIN ELIMINAREA OLANDEI, ÎNVINGĂTOAREA BRAZILIEI ȘI FRANȚEI.

Luxemburgul în sferturile de finală ale Cupei Europei! Iată unul din evenimentele senzaționale ale anului fotbalistic. În această Cupă a Europei, în care Anglia — fostul hegemon al fotbalului — a eșuat (în fața Franței), iar Italia, cu vedetele sale scump plătite a suferit un mare eșec (în fața U.R.S.S.), echipa „micului Mare Ducat" a izbutit o răsunătoare victorie, învingînd Olanda. Pentru a elimina Olanda (învingătoarea Braziliei și a Franței) luxemburghezii au mers cu temeritatea pînă acolo încît au acceptat ca ambele jocuri să se dispute în Olanda. Motivul acestei idei este lesne de înțeles. Olandezii, acceptînd împărțirea beneficiului ne[t] în două părți egale, au permis federației luxemburgheze să-și întărească trezoreria. Cele două meciuri au fost urmărite de 85.000 de spectatori plătitori. Un eventual joc la Luxemburg ar fi atras cel mult 6.000. Așa că.

După cum afirmă comentatorii străini, luxemburghezii au cîștigat fără nici o vedetă, fără nici un nume, grație INTELIGENȚEI JOCULUI COLECTIV care, o dată în plus, a triumfat în dauna expedientelor individualiste, camuflate sub numele de „contraatac."

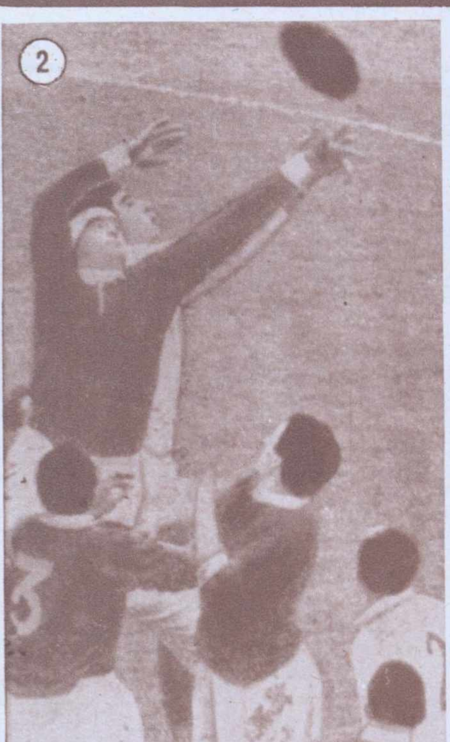
În fotografie: Al doilea joc. Luxemburg — Olanda 2—1. Luxemburghezul Dimmer, după ce a trecut de stoperul olandez Pronck (în alb), a șutat foarte puternic. Portarul olandez Pieters-Grafland n-a putut evita, astfel, primul din cele două goluri ale victoriei luxemburgheze de pe stadionul Feyenoord.

ROMÎNIA— FRANŢA: 6-6

Toulouse, 15 decembrie: FRANŢA—ROMÎNIA 6—6. Aşadar, un nou succes romînesc. Reprezentanţii „cocoşului galic", obsedaţi de eşecurile consecutive de la Bucureşti 1960, Bayonne 1961, şi din nou Bucureşti 1962, s-au antrenat serios şi cu convingere pentru această nouă confruntare. Dar s-au lovit de acelaşi zid viguros, bine pregătit şi înarmat cu multă voinţă, cu care francezii se obişnuiseră de altfel în ultima vreme. Sportivii romîni, animaţi de conştiinţa importantei misiuni de a apăra prestigiul internaţional de care se bucură rugbiul nostru, au dovedit încăodată că îşi merită cu prisosinţă dreptul de a se număra printre cele mai bune formaţii reprezentative în lumea rugbiului european. Şi dacă balonul trimis în ultimul minut de joc de căpitanul formaţiei noastre, Viorel Moraru a fost oprit de bară în drumul său spre victoria deplină a jucătorilor romîni, în schimb aplauzele adresate din abundenţă sportivilor romîni de către un public obiectiv şi competent au subliniat victoria morală a echipei noastre reprezentative, definitiv consacrată pe arena internaţională.

Pentru demna lor comportare peste hotare şi pentru jocul viu şi spectaculos prestat, le aducem din toată inima rugbiştilor romîni meritatele elogii şi adresăm totodată conducerii competente a Federaţiei romîne de rugbi cele mai calde felicitări! Tuturor le dorim în continuare succese şi mai răsunătoare în viitoarea activitate internaţională!

1

2

REZULTATUL DE LA TOULOUSE

Acum, cînd rezultatul meciului este de mult cunoscut, cînd emoţiile vii, puternice, aproape de nesuportat de atunci şi-au pierdut dramatismul, devenind aproape amintiri, acum cînd fumul bătăliei s-a risipit, cînd în locul încleştării, pasiunii şi vuietului luptei de pe stadion apar liniştea, calmul şi gîndirea „la rece", abia acum putem spune în amănunt cum a fost la Toulouse.

Toată lumea a auzit şi apoi a şi văzut cît de bine a luptat înaintarea noastră pentru fiecare minge, cît de dîrz s-au apărat treisferturile noastre în faţa atacurilor disperate ale fraţilor Boniface şi cum au ştiut să atace decisiv atunci cînd s-a ivit ocazia şi chiar să înscrie. S-a văzut clar cît de bine gîndită a fost fiecare acţiune a liniei a treia condusă de Moraru, anihilînd încercările de infiltrare şi fixare pe care Michel Crauste, căpitanul echipei Franţei, le-a iniţiat şi le-a condus magistral. Am admirat repliajul — surprinzător pentru linia a doua — al perechii Mircea Rusu-Preda şi repetatele opriri din zbor ale acestuia din urmă pe baloane pe care comentatorul televiziunii franceze Roger Couderc le-a denumit plastic „fierbinţi". Am admirat spiritul colectiv al întregii echipe în clipele grele cînd Chiriac, lovit, nu-şi mai putea relua locul în echipă. Şi am trăit de aproape, de pe margine, bucuria reuşitei celor şase puncte ale noastre şi tristeţea, vecină cu tragedia a celorlalte şase. Intr-un cuvînt, am putut cunoaşte încă o dată toate calităţile care fac din băieţii noştri o adevărată echipă, un suflet, o inimă şi o minte ce trăiesc generos şi dramatic în cele 15 fiinţe lîngă care am palpitat de atîtea ori...

Dar mai este ceva. In meciul, sau, mai exact, după meciul de la Toulouse, am mai înţeles că rugbiul nostru a atins un plafon pe care trebuie neapărat să-l spargă. Că

IN FOTOGRAFII:

① O mare parte din timp, partida s-a caracterizat prin lupta pachetelor de înaintaşi, care a atins pe alocuri o intensitate rar întîlnită. Rupert, Lira, Iordăchescu, Preda (în prim plan), Crauste, Le Droff (cu bandă albă), Stănescu, Demian, Teofilovici şi Cabanié (de la stînga la dreapta).

② Majoritatea repunerilor în joc de la margine au dat prilejul unei îndîrjite lupte între Le Droff şi Demian, prinzătorii nr. 1 ai acestei partide.

③ Deşi de multe ori în posesia balonului, mijlocaşul la grămadă Laborde n-a putut, datorită defensivei înaintaşilor noştri, să-şi deschidă linia de treisferturi şi nici să iniţieze atacuri cu linia a treia. De la stînga la dreapta: Iliescu, Laborde, M. Rusu, Crauste, Iordăchescu, Teofilovici şi Ciobănel.

④ Adeseori duelul mijlocaşilor la grămadă a fost rezolvat în favoarea noastră şi aceasta, mai ales, datorită colaborării dintre C. Stănescu şi colegul său de club M. Iliescu. De la stînga la dreapta: Stănescu, tînărul arbitru galez Walthers, Laborde, Iliescu, Herrero şi Teofilovici.

Foto: „La Dépêche" — Toulouse

OBLIGĂ...

peste aceste două victorii şi două meciuri nule, prestigiul rugbiului romînesc nu mai poate trece decît o dată cu îmbogăţirea jocului însuşi. Că viitoarele întîlniri cu Franţa, începînd cu aceea din 29 noiembrie 1964, de la Bucureşti, nu mai pot fi simple confruntări de scor, ci de stil, de clasă, de valoare. Că pentru aceasta trebuie ca înaintarea noastră să se întinerească în continuare ca forţă, ca gîndire şi ca execuţie tehnică şi tactică. Am înţeles apoi că la procedeele şi stilul de joc, încă rudimentar al pachetului nostru, va trebui adăugat un plus de iniţiativă creatoare în care jocul „la mînă", grupat şi colectiv, să fie arma de bază. Că, de asemenea, mijlocaşii noştri vor trebui să devină axul inteligent şi mereu activ, îndrăzneţ şi inspirat între cele două mari compartimente. Că simpla lovitură de picior va trebui să lase loc unui bogat arsenal de procedee complexe şi variate, în scopul atacului. Că apărarea, celebra noastră apărare, va trebui să fie astfel concepută şi realizată încît să poarte permanent în ea sîmburele fecund al contraatacurilor fulgerătoare. În sfîrşit, că tînăra noastră linie de treisferturi şi excepţionalul nostru fundaş să pornească temeinic pe drumul ce-i stă larg deschis în faţa calităţilor sale, al atacului tăios pătrunzător, plin de fantezie şi inteligenţă, care să dea rugbiului nostru adevărata sa frumuseţe şi măsură, iar adversarilor noştri emoţii şi pericole de neprevăzut. Şi încă multe altele.

Transcriem aceste gînduri cunoscînd dorinţa vie a jucătorilor noştri de a le vedea împlinite, precum şi posibilităţile care ne stau la îndemînă pentru a le realiza.

Rezultatul egal de la Toulouse a fost considerat de specialişti şi de public drept o adevărată victorie a echipei naţionale a Romîniei. El ne obligă. Acelaşi public care ne-a susţinut cu atîta dragoste şi emoţie şi ne-a răsplătit cu aplauze de atîtea ori are dreptul să pretindă de la noi mai mult. Şi pe drept cuvînt!

D. MANOILEANU

LA MULȚI ANI

Adresăm această urare tuturor corespondenților și colaboratorilor noștri, care de-a lungul anului care s-a scurs ne-au trimis fotografii și corespondențe, ajutîndu-ne în felul acesta să ilustrăm mai bine activitatea sportivă de pe întreg cuprinsul patriei.

Dorim ca în anul care vine pagina rezervată corespondenților — atît de iubită de cititori — să fie mereu mai frumoasă, mereu mai bogată în fotografii bune, mai interesantă.

LA MULȚI ANI ȘI NOI SUCCESE ÎN MUNCĂ, DRAGI TOVARĂȘI!

„SPORT"

SPECTACULOZITATE SAU FRUMUSEȚE?

Și una și alta! Această foarte reușită fotografie, trimisă de corespondentul nostru Octavian Guțu, pledează pentru frumusețea și spectaculozitatea gimnasticii, sport atît de îndrăgit în țara noastră.

Imaginea este realizată în sala de sport din Cîmpia Turzii și reprezintă un grup de tineri gimnaști, fii ai muncitorilor de la Industria Sîrmei, asistînd la o demonstrație de măiestrie oferită de antrenorul Albin Morariu, maestru emerit al sportului. Vă rugăm însă să rețineți, dragi cititori, că Albin Morariu, executantul acestui extrem de dificil exercițiu la inele, are nu mai puțin de 59 de ani...

Foto: OCTAVIAN GUȚU
— CLUJ —

SPARTACHIADA PETROLISTULUI

Pe stadionul din Ploiești, au avut loc competițiile sportive din cadrul Spartachiadei petrolistului.

Iată alăturat o imagine de la întrecerile voleibaliștilor. Pe teren, echipele I.P.S. și Grupul școlar petrol-chimie. Victoria a revenit primei echipe cu rezultatul de 2—0.

Foto: NICOLAE MOCANU
— PLOIEȘTI —

FRUNTAȘI ÎN REGIUNE

Promovate în campionatul regional la fotbal anul acesta, iar la volei anul trecut, echipele asociației sportive Caraimanul Bușteni s-au impus ca unele dintre cele mai serioase candidate la cucerirea titlului de campioane în ediția 1963—1964. Iată două imagini din întrecerile celor două echipe. Foto 1: un foarte frumos gol înscris de Adrian Bătușaru (Caraiman) în meciul cu Victoria Moreni (4—0). Foto 2: fază din meciul de volei Caraimanul Bușteni — Progresul Ploiești (3—0).

VICTOR ZBARCEA
— Bușteni —

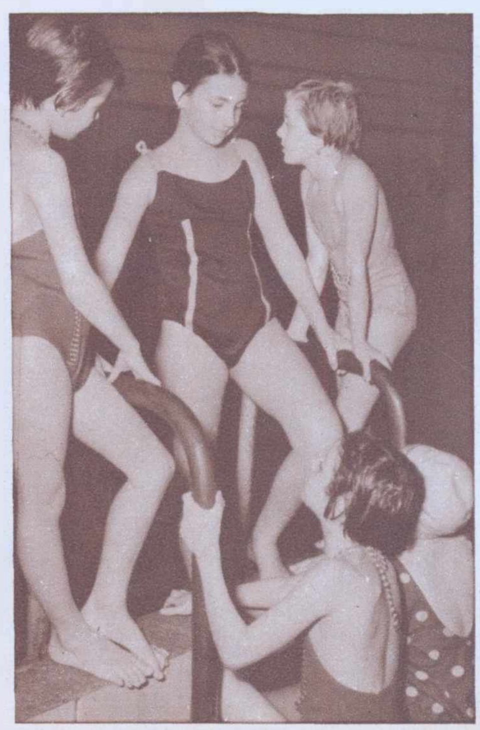
DOUĂ SPORTIVE CU PERSPECTIVE

Marcela Pripiș și Edith Schall, cea cu codițe, sînt de mult timp prietene. Eleve ale Școlii medii din Codlea, ele se numără printre fruntașele la învățătură și la sport. Amîndouă și-au început activitatea sportivă la asociația Știința, dedicîndu-se probelor atletice. La recentele întreceri republicane școlare de triatlon, cele două sportive au avut o comportare bună, contribuind ca echipa asociației Știința Codlea să ocupe locul III în finala pe țară.

C. GRUIA
— BRAȘOV —

LA BAZIN

Deși afară este un ger de crapă pietrele, fetițele din fotografie nici că le pasă. Ele au venit la obișnuitul antrenament de natație. Fotografia ne reprezintă un grup de înotătoare din Turda. După cum se poate vedea bazinul acoperit de înot din localitate reprezintă pentru tinerele sportive o atracție irezistibilă.

JUNIORII

Ca peste tot, la Brad fotbalul este sportul cel mai iubit. Iată echipa de care se leagă acum cel mai mult speranțele amatorilor de fotbal din Brad, fotografiată la terminarea campionatului. Este vorba de formația de juniori Aurul Brad. Pregătiți de Ioan Aliman, fostul jucător al echipei Mica Brad, tinerii sportivi au reușit o frumoasă performanță: cucerirea titlului de campioni regionali. Nădăjduim că și în anul care vine tinerii fotbaliști din Brad vor obține rezultate bune.

MIHAI SUSAN
— BRAD —

POŞTA REDACŢIEI

CONSTANTIN MOISĂ — Tg. Ocna. Aţi ratat primul fotoreportaj? Nu trebuie să vă descurajaţi. Şi fotoreporterilor consacraţi li se întîmplă uneori acest lucru. Perseverînd, fiţi însă sigur că veţi reuşi. Noi vă dorim succes. In privinţa prezentării echipei U.T.A., nici o grijă. O veţi putea vedea intr-unul din numerele viitoare la rubrica „Pentru albumul dumneavoastră". Şi acum, iată răspunsul la întrebări: 1) În cadrul meciurilor oficiale inter-ţări, echipele naţionale au dreptul să folosească jucători de naţionalitatea respectivă chiar dacă aceştia activează în cluburi din alte ţări. Cazurile spaniolilor Del Sol şi Suarez, pe care le amintiţi, constituie un bun exemplu. 2) Fotbalistul italian Piola a jucat în „Echipa Continentului" contra Angliei în anul 1938 cînd englezii au cîştigat cu 3—0. 3) Este foarte greu de spus care dintre atleţii Michel Jazy şi Peter Snell este mai bun. De altfel, se pare că la Tokio ei nici nu vor fi adversari. Primul se pregăteşte pentru 5.000 m, iar al doilea pentru 800 şi 1.500 m. 4) Fotbalistul englez Jimmy Greaves are 23 de ani. A jucat la Chelsea, apoi în Italia la Milan, iar acum, revenind acasă activează la Tottenham Hotspurs. 5) Aşteptăm fotografia promisă.

CORNEL IANCU — Bucureşti. Ne bucură faptul că sînteţi unul dintre elevii care citesc cu regularitate revista „Sport". În ceea ce-i priveşte pe voleibaliştii de la Rapid Bucureşti, ei au cîştigat Cupa campionilor europeni de două ori: în 1961 şi 1963.

MIRCEA POPA — Oradea. Ideea caricaturii trimise este bună, dar realizarea grafică lasă deocamdată de dorit. Totuşi, unele trăsături ale desenului fac să se întrevadă unele posibilităţi în această direcţie. Credem că exersînd mai mult veţi reuşi caricaturi mai bune. Le aşteptăm.

GHEORGHE IANCU — Bucureşti. 1) Exceptînd ediţiile din 1950 şi 1962, ţara noastră a participat la toate celelalte Campionate mondiale de fotbal. Echipa noastră nu s-a calificat în turneul final decît la primele trei ediţii: Uruguay — 1930; Italia — 1934; Franţa — 1938. 2) Care este cel mai bun fotbalist din ţara noastră? Greu de spus. Dvs. ce părere aveţi? 3) Se pare că în momentul de faţă cea mai bună tehnică de joc o are echipa de fotbal Dinamo Bucureşti, campioana ţării.

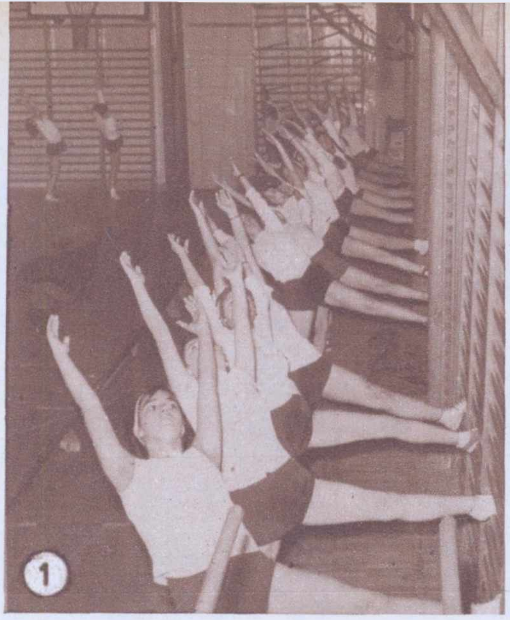
IOAN OLARU — Turda. Ne-a plăcut caricatura cu gimnastul. Mai puţin reuşită este aceea cu atleţii. Credem că de cînd nu ne-aţi mai scris aţi făcut o grămadă de caricaturi. Le aşteptăm pe cele mai bune.

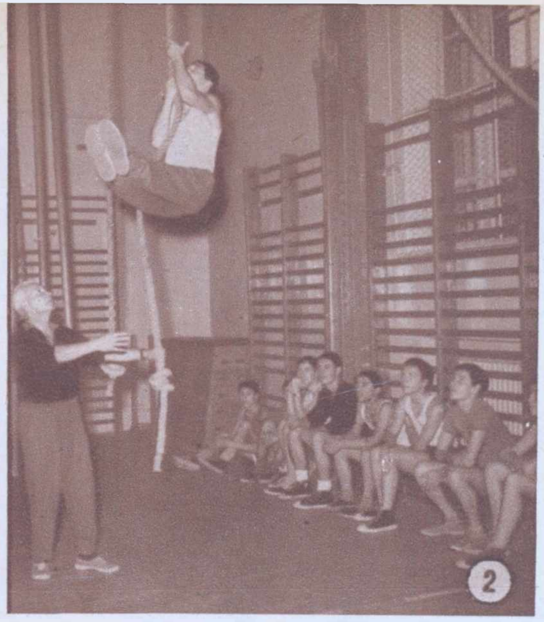
EMIL DRAIA — Timişoara. 1) În revista noastră vor fi prezentate toate echipele din categoria A. Deci, fiţi fără grijă, va apare şi formaţia studenţilor timişoreni. 2) În meciul Spania—Romînia, disputat anul trecut, la Madrid, echipa noastră a fost alcătuită din următorii jucători: Sfetcu-Georgescu, Nunweiller III, Macri-Petru Emil, Koszka-Ivansuc, Ozon, M. Voinea, Popescu, Gergheli. 3) Care-i cel mai bun centru atacant din ţara noastră? Ne abţinem să facem o apreciere categorică. I-am dori însă pe toţi mult, mult mai buni...

MIHAI SCHMIDT — Mediaş. Este foarte greu să vă indicăm o sursă de unde să vă puteţi procura fotografiile sportivilor preferaţi. Credem că o soluţie este să le decupaţi din revista „Sport" şi ziarul „Sportul popular", cînd apar.

MIHAI DABICI şi MIHAI RUSU — Lugoj. Oraşul dvs. a avut o echipă de fotbal în prima divizie a ţării în campionatul din 1937—1938 şi se numea Vulturii Lugoj. De atunci însă au trecut mulţi ani şi fotbaliştii lugojeni au lăsat să se uite acest lucru. Nu ar fi rău să le mai aduceţi aminte...

MARIN DUMITRIU — Hotarele. Fotbalistului Dumitriu II îi puteţi scrie chiar pe adresa clubului Rapid: calea Giuleşti nr. 10 — Bucureşti. Adresa jucătorilor Constantin şi Voinea de la Steaua: calea Plevnei nr. 114 — Bucureşti.

Popas la „MIHAI VITEAZUL"...

N-am mai dat pe la „Mihai Viteazul" din vară, după victoria fotbaliştilor, cu 3—0, pe Republicii, asupra celor de la „medie" 6, în finala pe ţară a campionatului şcolar. Revedere plăcută cu Virgil Crăciunescu, Radu Ţuţuianu, Cornel Petrache, cîţiva dintre autorii acestui frumos succes sportiv al elevilor de la „Mihai Viteazul". De fapt, tradiţia fotbalistică a şcolii e veche şi există toate condiţiile ca ea să se menţină, în mod strălucit.

Ce spuneţi, băieţi?...

N-am vrea însă să se creadă că în această şcoală doar fotbaliştii se află în sfera preocupărilor asociaţiei sportive. Atleţii, de pildă, în rîndul cărora se numără şi talentata sportivă din lotul de juniori Elisabeta Scarciu, işi fac şi ei tot mai simţită prezenţa. Anul trecut, prin Lucia Niculescu, una dintre cîştigătoare în „competiţia celor 42.000" (a se citi: ediţia I a Cupei oraşului Bucureşti); anul acesta prin Vasile Ghimpeţeanu, Dan Hurduc şi alţi tineri care în cadrul Ş.S.E. nr. 2 sau clubului Dinamo, ca „ucenici" ai unor antrenori pricepuţi, fac noi paşi pe drumul consacrării. Adevărul este că atletismul cîştigă tot mai mult teren şi datorită competiţiilor de mase, organizate deseori aici. Acum — întrecerile pentru cucerirea „Insignei de Polisportiv", prin care prof. M. Berbecaru speră să-şi formeze o puternică secţie.

Pe cale de... împămîntenire sînt şi alte ramuri sportive, jocurile mai ales, handbalul în primul rînd (prof. M. Petrescu ne-a dat asigurări că în acest an şcolar se va bate pentru locul I în „republicane"), apoi voleiul (aproape întreaga echipă a Ş.S.E. 2, campioană republicană de juniori, învaţă aici) şi baschetul (elevii şcolii n-au uitat că Armand Novacek a terminat la „Mihai Viteazul"...). Aşadar, tradiţii vechi şi altele mai noi...

Cîteva rînduri şi despre gimnastică... Cîndva, în mare cinste, în prezent gimnastica (deşi beneficiază de aportul unei profesoare excelente, Aurora Podlaha) trece printr-o „criză". Abia în ultima vreme, sportive ca Simona Lupan, Florica Preda şi Mariana Ghiţă încep să se afirme. Despre ele se vorbeşte tot mai mult şi la capitolul „talent" şi la rubrica „perspective". Aşa că...

Cert este că la „Mihai Viteazul" există toate condiţiile ca sportul să propăşească: o conducere foarte activă şi un comitet U.T.M. care colaborează permanent cu asociaţia sportivă. N-ar mai fi de adăugat decît un amănunt: în vara aceasta, toţi absolvenţii au luat „maturitatea" din prima sesiune, iar 90 la sută dintre aceştia sînt studenţi. Nu trebuie să vă mire: la „Mihai Viteazul", învăţătura şi sportul au făcut totdeauna casă bună.

TIBERIU STAMA

ÎN FOTOGRAFII:

① Viitoarele componente ale secţiei de gimnastică, în timpul unui spectaculos exerciţiu la spaliere.

② O reuşită căţărare în echer. Asistă prof. Valentin Prunescu.

③ Start!... O nouă serie în proba de 60 m a concursului pentru „Insigna de Polisportiv". Starter: prof. Maria Barbecaru.

④ Un antrenament la cros, probă în care toţi cei aproape 900 de membri ai asociaţiei sportive răspund, de fiecare dată prezent...

⑤ Un şut năprasnic şi — mai mult ca sigur — un nou gol!...

Fotografii: PETRE STAN

Magazin Sportiv

ÎN PLINĂ CURSĂ

Solicitarea intensă a organismului în lupta cu cronometrul este cît se poate de bine redată de fotografia alăturată (autor: E. Matuszewski, de la C.A.F. — Varşovia). Imaginea a fost înregistrată pe peliculă cu ocazia întîlnirii de nataţie Polonia — Franţa şi a fost propusă spre premiere în cadrul concursului rezervat celor mai bune fotografii sportive pe anul 1963.

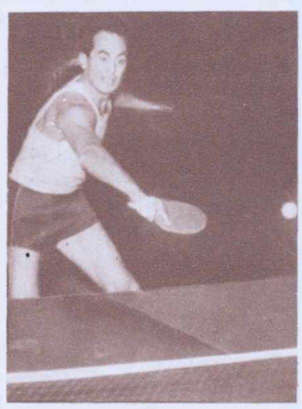
SCHI ŞI CAIAC...

Îi recunoaşteţi? Numele şi chipurile lor au apărut deseori în presa sportivă, şi pe bună dreptate: noul „menaj sportiv" este compus din maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu, multiplu campion mondial şi european în probele de caiac viteză şi din Ana Scherer, campioană republicană la schi (coborîre) pe anul 1962.

Desigur, într-o asemenea ocazie bilanţurile şi, mai ales, proiectele sportive sînt justificate. Pentru 1963, faptul că Ana a fost accidentată şi nu şi-a putut apăra titlul cucerit anul trecut a fost larg compensat... în familie de splendidele victorii ale lui Aurel cu prilejul Campionatelor mondiale şi europene de la Jaice. Cît despre 1964, Aurel va căuta, mai mult ca sigur, să-şi asume şi pe plan sportiv noul rol: cap de familie; completarea trofeelor sportive cu medalia olimpică de aur se impune!

Dar, pînă la competiţie, în centrul atenţiei stau trofeele... cucerite cu prilejul căsătoriei: padela, bocancii şi schiurile miniaturale dăruite, în completarea urărilor de fericire, de către prieteni.

...Iar din partea revistei noastre, fericire şi multe succese, familiei sportive Ana şi Aurel Vernescu!

CHESTIE DE TACTICA...

L-am întîlnit pe Angel Grigoriu. Nu-şi plimba degetele pe clapele pianului. Nu era nici în faţa mesei de lucru compunînd textul unei noi melodii şi nici în compania fraţilor săi, George şi Cezar. Era în faţa unei mese de tenis, expediind mingea cu o dexteritate remarcabilă. Am aşteptat să termine partida.

— Divertisment ?

— Joc în toată regula. Reprezint culorile asociaţiei sportive Arta în categoria I a campionatului orăşenesc de tenis de masă.

— George şi Cezar nu te susţin ?

— Preferă atletismul, boxul şi — bineînţeles ! — fotbalul. Ca factor comun în sport avem doar şahul. În prezent, sîntem angrenaţi într-un campionat de... familie. Cu Cezar am jucat chiar pînă acum o oră şi i-am dat mutarea în plic. N-a prea fost de acord. A acceptat doar după ce i-am promis că mă întorc curînd. Îl las însă să aştepte. Poate se enervează şi atunci am toate şansele să-l fac „mat". Chestie de tactică...

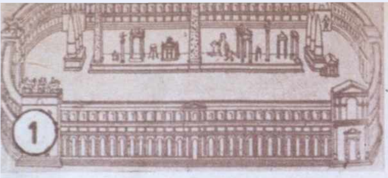

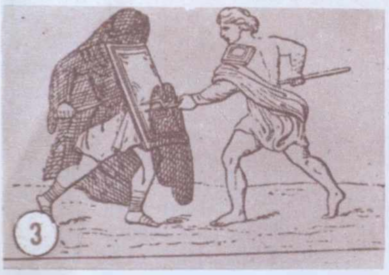
BILANŢ FILATELIC SPORTIV 1963

Însemnătatea sportului în viaţa lumii este demonstrată şi prin numeroasele emisiuni de mărci poştale din diferite ţări. Desigur, nici ţara noastră nu face excepţie. Astfel, cu prilejul Campionatelor europene de volei de la Bucureşti, s-a pus în circulaţie o serie de cinci valori reprezentînd faze de volei feminin, de volei masculin şi din Cupa campionilor europeni. Cea de a XV-a ediţie a Campionatelor internaţionale de atletism ale ţării noastre a ocazionat emiterea unui plic filatelic francat cu marcă din emisiunea Medalii olimpice şi obliterat cu o ştampilă specială. Alăturat, reproducem aceste timbre.

Din emisiunile filatelice sportive ale anului 1963 din alte ţări, amintim seria cinstind Jocurile Prieteniei de la Dakar (Senegal), compusă din 5 timbre — box, baschet, fotbal, sărituri în apă şi săritura în înălţime. Campionatele mondiale de scrimă de la Gdansk au fost marcate printr-o serie de 6 mărci — cască cu penaje, arme de scrimă, doi spadasini, precum şi trei timbre avînd în prim plan scrimeri contemporani şi în planul secund scrimeri din trecut. Tot poşta poloneză a cinstit Campionatele europene de baschet de la Wroclaw printr-o serie de 6 mărci reprezentînd faze de joc. Şi campionatele mondiale de baschet de la Rio de Janeiro au beneficiat din partea poştei braziliene de o marcă specială. De semnalat şi ştampila specială a poştei elveţiene cu prilejul campionatelor europene de la Geneva. În sfîrşit, Cupa Tropicelor, disputată în Republica Africa Centrală, la Bangui, a fost marcată filatelic de un timbru reprezentînd un alergător.

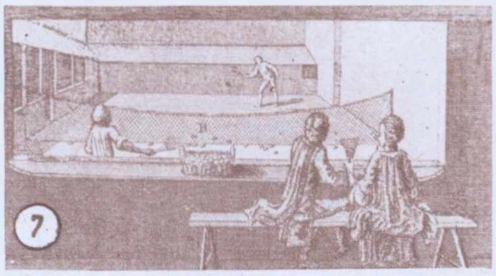

DE-A LUNGUL VEACURILOR

(XXI)

Un alt mare stat în care exercițiile izice s-au dezvoltat puternic a fost Roma antică. De la început trebuie precizat că romanii au folosit exercițiile fizice în scopul pregătirii militare. lterior, educația fizică din Roma suferă nfluența greacă, adaptată însă specifîcului roman. Foarte răspîndite erau ocurile de circ și în amfiteatru. Circul oman nu trebuie confundat cu ceea ce efinim azi prin același cuvînt. În ircurile romane se desfășurau cursele le care, în acest scop înălțîndu-se contrucții speciale. Cel mai mare circ fost, după cum îl arată și numele, ircus Maximus, care avea în vremea mpăratului Nero o capacitate de peste 00.000 de locuri (foto 1). Carele de urse erau trase de doi (**BIGA**) sau de atru cai (**QUADRIGA**) (foto 2). În mfiteatru aveau loc luptele de gladiatori, care se terminau cu uciderea dversarului. Gladiatorii erau de regulă clavi condamnați la moarte care, nainte de a apărea în arenă, erau pregătiți în școli speciale. Ei se împărțeau n diferite categorii, după armamentul olosit. Spre exemplu, **SECUTORUL** vea un scut, o cască și o sabie scurtă, ar **REȚIARUL** o plasă, pe care o runca peste adversar și o furcă cu rei dinți (foto 3). O categorie aparte ra formată de **BESTIARI**, care se uptau cu animale sălbatice. Atunci înd doi gladiatori se luptau și unul intre ei era doborît la pămînt, el utea cere îndurarea publicului prin dicarea brațului. Învingătorul, punînd iciorul pe pieptul celui învins, aștepta erdictul.

Pe măsura decăderii Imperiului Roman, jocurile publice devin tot mai ese. Ele erau folosite pentru cîștigarea impatiei plebei din Roma și pentru baterea maselor de la lupta de clasă. stfel, în timpul împăratului August le ajung la 70 de zile pe an, în timpul ui Traian — la 123 de zile și în secolul II — la 175 de zile. Pe bună dreptate, eriitorul roman **JUVENAL** afirma că oporul nu mai știa să ceară decît **PANEM ET CIRCENSES**", adică pîine i circ...

Societatea sclavagistă, roasă de conradicții, se prăbușește, făcînd loc unei oi orînduiri sociale — feudalismul. n societatea feudală importanța exercițiilor fizice scade foarte mult sub nfluența bisericii, care propovăduia ascetismul. Totuși, exercițiile fizice au un loc bine stabilit în pregătirea militară a cavalerilor. În acest sens, două exerciții sînt specifice: **TURNIRUL** și **JUTA**. Turnirul era o imitație a unei bătălii și se desfășura între două grupe de cavaleri, cu prilejul diferitelor sărbători (foto 4). Era foarte sîngeros și se termina deseori cu victime omenești. Astfel, un turnir desfășurat în Franța în secolul al XIII-lea s-a soldat cu 60 de morți. Desele edicte regale de interzicere a lor au rămas fără rezultat. **JUTA** era o luptă între doi cavaleri călare, care căutau să se doboare din șa cu ajutorul lancei. În foto 5, **JUTA** la Paris, în 1510. Poporul, în dorința de a imita **JUTA**, creează un joc denumit **QUINTENA**, în care trebuia, din goana calului, să se nimerească cu lancea un manechin înfipt într-un par. Manechinul avea un braț întins lateral și, dacă nu era lovit exact unde trebuia, se rotea, lovindu-l pe concurent, spre hazul spectatorilor. Foarte răspîndite erau jocurile cu mingea, iar dintre ele jocul cu piciorul, denumit în Franța **LA SOULE**, iar în Italia **ILCALCIO**. Jucătorii erau împărțiți în două echipe, care căutau să scoată mingea printr-o poartă a orașului apărată de cealaltă echipă. În febra jocului nu se mai ținea seama de nimic: mingea străbătea străzile, trecea peste case, prin curți, grădini etc. Locuitorii „serioși" și pașnici din oraș erau cuprinși de panică, prăvăliile se închideau și, practic, activitatea citadină se întrerupea pînă lua sfîrșit jocul. În foto 6 se poate vedea o... fază dintr-un astfel de joc, figura „pașnicului" cetățean din dreapta fiind foarte expresivă. Un alt joc cu mingea era „mingea lovită cu palma". („**JEU DE LA PAUME**") Mai tîrziu se folosesc rachete, iar nobilii introduc jocul în săli (foto 7). Tenisul de azi pare a-și avea origina în acest joc.

În evoluția exercițiilor **DE-A LUNGUL VEACURILOR** ați putut urmări, foarte pe scurt, cîte ceva din origina exercițiilor fizice pe care le practicăm și astăzi cu plăcere și cu întemeiata convingere că ne întărim astfel sănătatea.

SFÎRȘIT

ION TODAN
— asistent I.C.F. —

RĂVAȘE

Înotătorilor care se mențin la rezultate mediocre:

Le-adresăm, cum se cuvine,
Gîndurile noastre calde:
Poate-or reuși, în fine,
La înot să n-o mai... scalde!

Fotbalistului Dumitriu II (Rapid), care în campionat a dovedit scădere de formă, continuînd să fie individualist:

Mulți spuneau, ca un refren,
Că faci „slalom" pe teren.
Îți cerem cu hotărîre
Să renunți la... coborîre!

Aruncătorului de ciocan C. Drăgulescu, care se apropie de performanțele majore ale probei:

Noi îi dorim necontenit
Să fie bine pregătit,
Recordul fiind, fără-ndoială,
Între ciocan și nicovală.

Popicarului Cristu Vîndtoru, care în 1963 l-a întrecut pe fostul campion mondial Luther:

Țin colegii să-i ureze
(Cred că și el e de-acord)
Anul ăsta să... vîneze
De se poate... un record.

Studentului Kurt Socol, care a doborît anul acesta recordul republican la decatlon:

Îi dorim, cînd profesorul
Notele i le va trece,
Să-i puncteze decatlonul:
Zece probe... nota zece!

I. CHIVU

Unui trăgător, de revelion:

Și-a schimbat acuma ținta,
Nimerind din plin... plăcinta!

Unui sportiv junior:

Acum, că vine noul an,
Primește-mi sincera urare:
Ești junior cu mult elan
Și îți doresc deci... la mai mare!

Unui alpinist care a cucerit numeroase cote, greu accesibile:

Ca pildă pentru mulți turiști,
Spre cote-nalte a urcat...
E cert că printre alpiniști
El este, deci, bine... cotat!

SIG. HOROVEANU

PREMIAȚII SEZONULUI

Ca în fiecare sfîrșit de an, s-au decernat la Paris trofeele „Pernod", care încununează ansamblul performanțelor realizate de-a lungul sezonului ciclist profesionist internațional. În fotografie, de la stînga spre dreapta, Simpson (al doilea clasat), Poulidor (al treilea) și Anquetil, cîștigătorul trofeului.

Magazin Sportiv

EMINESCU SPORTIV

Despre genialul nostru poet s-a scris mult şi s-a vorbit şi mai mult, dar pînă acum nu s-a pus în lumină faptul că el a fost şi un mare prieten al exerciţiului fizic, ramurile sportive pe care le-a practicat fiind turismul şi înotul. Încă de mic copil, Eminescu făcea plimbări lungi, prin împrejurimile satului Ipoteşti, obişnuindu-se astfel cu drumeţia.

De aceea, nu trebuie să mire faptul că la vîrsta de 9 ani, pe cînd se afla în clasa a III-a la şcoala primară el a pornit într-o bună zi pe jos către casa părintească, unde a ajuns după ce a străbătut cu piciorul distanţa de aproximativ 94 km. A mai făcut încă o dată acest drum pe jos, atunci cînd se afla în clasa a II-a gimnazială, la vîrsta de 13 ani.

Tot pe jos pleacă Eminescu, în vara anului 1866, spre Blaj, unde voia să-şi continue studiile, fiind atunci în vîrstă de 16 ani. Merge pe şoselele ce treceau prin oraşele Gura-Humorului şi Cîmpulung, trece munţii Carpaţi pe la Vatra Dornei prin poiana Stampei, ajungînd în Transilvania la Tihuţa. Mergînd prin oraşele Bistriţa şi Reghin, ajunge în frumoasa vale a Mureşului, pe care o coboară pînă la Tg. Mureş, făcînd astfel pe jos circa 312 km. Restul drumului l-a făcut în trăsură.

Acest lung şi greu drum de munte i-a lăsat poetului numeroase amintiri, care apar în unele pagini din romanul său „Geniu pustiu", scris curînd după aceea, din care vedem şi felul său de a călători:

„Într-o frumoasă zi de vară îmi făcui legăturica, o pusei în vîrful băţului şi o luai la picior pe drumul cel mare... îmi pusesem pălăria-n vîrful capului, astfel încît fruntea rămînea liberă şi goală şi fluieram alene un cîntec monoton... şi mari picături de sudoare îmi curgeau de pe frunte de-a lungul obrazului. Zi de vară pînă-n seară am tot mers, fără să stau de fel". *După acest drum de şes, Eminescu descrie în romanul său un drum prin munţi:* „Mergeam neoprit prin cărările albe... mergeam pînă ajunsei în poala răcoroasă a munţilor. De acolo apucai pe o pietroasă cărare de munte... şi am mers mereu... pînă ce văzui satul, cu căsuţele lui mici".

Astfel a călătorit pe jos marele nostru poet, străbătînd depărtări mari, ce constituie performanţe turistice demne de imitat de către tinerii noştri sportivi.

În ceea ce priveşte înotul, Eminescu a practicat acest sport încă din copilărie, după cum se vede din poezia „Copii eram noi amîndoi", *în care spune:*

„Adesea la scăldat mergeam / În ochiul de pădure; / La balta mare ajungeam / Şi l-ai ei mijloc înotam / La insula cea verde".

A continuat şi mai tîrziu să înoate, ajungînd să fie un înotător neîntrecut, după cum spuneau contemporanii săi. Astfel, Ştefan Cacoveanu, într-un articol intitulat „Eminescu în Blaj", *scrie următoarele:*

„Dimineaţa de regulă el mergea de a se scălda în Tîrnava la moară, din jos de roate şi se scălda într-una pînă la amiazi... unde punea în uimire pe toţi cu manevrele ce făcea înot, afundîndu-se aici şi ieşind de sub apă tîrziu, unde nici nu te gîndeai. Şi în Blaj erau tineri buni înotători, dar cu Eminescu nici unul nu putea ţinea. Aceasta era părerea generală".

Vedem din aceste amintiri că poetul nostru era şi un pasionat al înotului, sport căruia îi dedica în fiecare zi din sezon ore întregi, ceea ce reprezintă desigur o pildă pentru tinerii de azi.

P. VOICULEŢ

LA VOLODALEN

La Volodalen, în Jamtland (nordul Suediei), unde se află renumitul centru de antrenament condus de Gösta Odlander, a sosit un musafir complet neacomodat cu zăpada. Este Floyd Patterson, fostul campion mondial de box la categoria grea, care şi-a ales aici locul de antrenament în vederea apropiatului său turneu european. Pe aleile acum înzăpezite, bătătorite în ultimii ani de mari campioni cum ar fi patinatorii Johnny Nilsson şi Sigge Eriksson, semifondiştii Dan Waern şi Michel Jazy, Floyd s-a întîlnit cu multiplul campion mondial şi olimpic de schi Sixten Jernberg, de la care a luat şi primele lecţii de schi. Bineînţeles, că şi Jernberg, la rîndul său, a luat lecţii de box... Ambii au apreciat, pe propria... piele, dificultăţile sportului practicat de celălalt. Se pare însă că septuagenarul antrenor Odlander a găsit şi metoda de a-i... reface rapid, încît zîmbetul a reînflorit pe feţele lor. În fotografie, de la stînga spre dreapta, Jernberg, Patterson şi Odlander la o discuţie amicală între antrenamente.

Foto: Reportagebild – Stockholm

ÎNGHEȚATA UN ALIMENT AL TUTUROR ANOTIMPURILOR

Înghețata ce se produce pe cale industrială la Fabrica de produse lactate București a cîștigat din primele zile ale apariției sale pe piață aprecierea unanimă a consumatorilor de toate vîrstele, marea majoritate a cetățenilor — și mai ales copiii — fiind tentați de gustul ei deosebit și în special de impresia de răcoare pe care le-o produce în timpul verii. Sînt însă foarte puțini aceia care știu că înghețata face parte din categoria celor mai valoroase produse alimentare, atît din punct de vedere al principiilor nutritive pe care le conține, cît și din punct de vedere al proprietăților organoleptice.

La Fabrica de produse lactate București, înghețata se produce în instalații moderne de mare productivitate, prin congelarea unui amestec pasteurizat și omogenizat din lapte, smîntînă, zahăr și substanțe aromatice și stabilizatoare, în care se înglobează pe cale mecanică o mare cantitate de aer. Produsul obținut, bogat în proteine, grăsimi și zaharuri, constituie în primul rînd o importantă sursă de energie, cunoscut fiind că 100 de grame de înghețată furnizează organismului aproximativ 200 de calorii, ceea ce echivalează cu caloriile furnizate de 44 de grame de pîine, 74 de grame de carne de bovine, 85 de grame de ouă sau 177 de grame de lapte.

Conținutul în vitamine (A, B) și săruri anorganice, mai ales de calciu și fosfor, ridică valoarea înghețatei în alimentație în general și în alimentația copiilor și a celor care depun eforturi fizice în special.

Ridicata valoare nutritivă a înghețatei este completată și de gradul de asimilare al acesteia de către organism, fiecare dintre componenți fiind ușor și complet digestibil.

În concepția multora mai persistă încă greșita idee că înghețata trebuie consumată în exclusivitate în anotimpul călduros. Din practica altor țări cu climă rece în timpul iernii (U.R.S.S., Anglia, Franța, S.U.A.), se cunoaște că între cantitățile de înghețată ce se desfac vara și iarna există diferențe foarte mici, consumul mediu anual ce se realizează pe cap de locuitor atingînd valori foarte ridicate (peste 20 de kilograme).

Progresul tehnic realizat în țara noastră pe linia fabricării unor sortimente superioare și variate de înghețată oferă populației posibilități mai largi de folosire a acestui aliment plăcut și hrănitor. Sortimentele de înghețată produse de Fabrica de produse lactate din Capitală, și anume Sport, Polar și București, cu diferite adausuri și substanțe aromatizante, satisfac din punct de vedere calitativ cele mai pretențioase exigențe, putînd fi consumate nu numai în cofetării, localuri publice sau pe stradă, ci și la domiciliu, ca atare sau în completarea diferitelor preparate culinare (torturi, creme, băuturi răcoritoare).

Însușirile nutritive deosebite ale înghețatei și prețul ei de vînzare accesibil au transformat în ultimii ani acest produs într-un aliment de larg consum, apreciat și solicitat de consumatori. Este necesar ca în alimentația rațională și cît mai completă a copiilor, a sportivilor și în general a adulților, folosind alimentele cele mai variate, să recurgem cît mai des și la acest produs, indicat pentru toate vîrstele. Nu trebuie să uităm că, utilizînd în toate anotimpurile în forme cît mai variate înghețata, ne fortificăm organismul și completăm în același timp alimentația noastră cu un desert gustos, hrănitor, gata preparat și la îndemîna oricui.

Ing. ERIKA HOROVITZ

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

43.606

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Lei 2,50

Nota bene:

Desene de MATTY

În afara tradiționalului „LA MULȚI ANI!" adresat cititorilor săi, revista „SPORT" i-a cerut caricaturistului Matty o serie de urări mai pe... specific. Matty a făcut aceste urări, dar, în graba de sfîrșit de an, textele caricaturilor-urare s-au încurcat. Vă rugăm pe dumneavoastră să le descurcați, întrucît fiecare text se potrivește, totuși, cu o caricatură...

